

Plačka

(La Llorona)

*Hudba: tradiční-Mexiko
Český text: Pavel Jarčevský*

Přízrak, co probouzí spáče, Llorona,
na březích vod, když se stmívá,
do ticha kvílivě pláče, Llorona,
a po očích dva důlky mívá.

Pálivá, rozkošná, milá Llorona,
ztracená, snad že tak věrná,
kdysi prý zázrakem byla, Llorona,
dnes jenom bludička černá.

Kráčela ke dveřím chrámu, Llorona,
nádherná, bílá a čistá,
vedl sis pod paží pannu, Llorona,
věděls, že podvod se chystá.

Tenkrát jsem bláhově snila, Llorona,
že můj sad obroste vínem,
hrozny pak zášť utopila, Llorona
stala se děsivým stínem.

Šílená z nešťastné lásky, Llorona,
beru si, co nedostávám,
pod větvičkou na pomlázky, Llorona,
na mokřině polštáři spávám.

Za noci probouzím spáče, Llorona,
v patách mám smrt, když ti zpívám,
píseň, co toužebně pláče, Llorona
a po očích dva důlky mívám.

20.3.2007

La Llorona

(nejvěrnější dostupný překlad originálu)

Všichni mi říkají černá plačka,
černá, ale plná lásky.

Já jsem jako chile zelená plačící dívka,
Pálivá (ostrá, pikantní), ale rozkošná (milá).

Ach běda, mi plače
dívce, co pláče včera i dnes (=věčně? =odsouzené k věčnému pláči).

Včera jsem byl(a) zázrakem
a dnes nejsem ani stínem.

Jednou jsi vyšla z chrámu,
když jsem tě viděl procházet.

Nesla jsi pěkný „huiupil“ plačící dívko
věřil jsem, že jsi pannou (jeptiškou).

Ach, běda, moje plačko
azurově modrá dívko, která pláče.

Nepřestanu tě milovat
třebaže mě stojíš život, plačící dívko.